

Súd: Okresný súd Michalovce
Spisová značka: 19C/48/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7717212920
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 05. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Agáta Štefaničová
ECLI: ECLI:SK:OSMI:2018:7717212920.3

Rozhodnutie

Okresný súd Michalovce sudkyňou JUDr. Agátou Štefaničovou v spore žalobcov 1. A., 2. E., 3. R., žalobcovia zastúpení JUDr. Petrom Harakálym, advokátom, so sídlom Mlynská 28, 040 01 Košice, proti žalovanej Slovenskej kancelárii poisťovateľov, so sídlom Trnavská cesta 82, 826 58 Bratislava, IČO: 360 622 35, o ochranu osobnosti a náhradu nemajetkovej ujmy takto

r o z h o d n u t i e :

1. Žalovaná je povinná zaplatiť žalobcovi v 1. rade A. náhradu nemajetkovej ujmy 20 000,00 Eur do troch dní od právoplatnosti rozsudku.
2. Žalovaná je povinná zaplatiť žalobkyni v 2. rade E. náhradu nemajetkovej ujmy 20 000,00 do troch dní od právoplatnosti rozsudku.
3. Žalovaná je povinná zaplatiť žalobkyni v 3. rade R.j náhradu nemajetkovej ujmy 7 000,00 Eur do troch dní od právoplatnosti rozsudku.
4. Vo zvyšku súd nároky žalobcov zamietá.
5. Priznáva žalobcom ako stranám plne úspešným v konaní náhradu trov, ktoré je povinná nahradiť žalobcom žalovaná.

o d ō v o d n e n i e :

1. Žalobcovia sa žalobou doručenou súdu 21. 7. 2017 domáhali proti žalovanému ochrany osobnosti a náhrady nemajetkovej ujmy každý v sume po 50 000 euro. Žalobu odôvodnili tým, že dňa 20. 7. 2014 nebohá dcéra a sestra žalobcov v 1. až 3. rade L. bola účastníčkou dopravnej nehody ako spolujazdkyňa v motorovom vozidle BMW 316l evidenčné číslo N., pri ktorej utrpela ťažký úraz. Dopravnú nehodu zavinila vodička motorového vozidla E. ktorá pravdepodobne z dôvodu neprimeranej rýchlosti jazdy prešla s vozidlom do protismerného ľavého jazdného pruhu a po prejazde ľavotočivej zákruty narazila do dopravnej značky. Vodička bola rozsudkom Okresného súdu Michalovce číslo konania 1 T/2/2015 - 303 zo dňa 16. 4. 2015 právoplatne uznaná vinnou z prečinu usmrtienia podľa § 149 ods. 1, ods. 2 písm. a) Trestného zákona a z prečinu ublíženia na zdraví podľa § 157 ods. 1 ods. 2 písm. a) Trestného zákona. Za spôsobenú škodu zodpovedá poistený prevádzkovateľ motorového vozidla podľa § 427 občianskeho zákonníka respektíve poistený vodič motorového vozidla podľa § 420 a nasledujúcich občianskeho zákonníka. Podľa § 24 ods. 2 písm. d) zákona číslo 381/2001 Z.z. Slovenská kancelária poisťovateľov poskytne poistné plnenie za škodu z garančného fondu spôsobenú prevádzkou cudzozemského motorového vozidla vodičom, ktorému nevzniká pri prevádzke tohto motorového vozidla na území Slovenskej republiky povinnosť uzavrieť hraničné poistenie. Podľa § 24 ods. 3 zákona číslo 381/2001 Z.z. má poškodený právo uplatniť nárok na náhradu škody proti kancelárii za rovnakých podmienok, za akých by mohol uplatniť nárok na náhradu škody proti poisťovateľovi podľa tohto zákona. Priamy nárok poškodeného vyplýva z ustanovenia § 15 ods. 1 zákona číslo 381/2001 Z.z. Žalovaná listom zo

dňa 17. 10. 2014 oznámila žalobcom svojho partnera spoločnosť AVUS International spol. s r.o. ako zodpovedného poisťovateľa škodcu na prejednanie a vysporiadanie vzniknutej škodovej udalosti.

2. Zosnulá L. bola dcérou žalobcov v 1. a 2. rade a sestrou žalobkyne v 3. rade. Spoločne tvorili plne fungujúcu a harmonickú rodinu s dobre vyvinutými sociálnymi a citovými väzbami. V dôsledku dopravnej nehody spôsobenej E.u došlo k zásahu do osobnostného práva žalobcov tak, že bola narušená celistvosť ich rodiny, bolo zasiahnuté do ich rodinného a súkromného života, pričom následky sú nenapraviteľné a neodstrániteľné. Strata milovanej dcéry a sestry nesporne veľmi negatívne zasiahla do súkromia žalobcov, ktorí mali so zosnulou veľmi blízky vzťah. Psychická trauma, ktorú žalobcovia touto udalosťou utrpeli, zanechala nezmazateľné stopy a táto tragická udalosť sa natrvalo vryla do ich života. Zvlášť tragické je, že zosnulá mala v čase dopravnej nehody len 29 rokov. V dôsledku porušenia jej práva na život, spôsobeného zavineným porušením právnych povinností zo strany vodičky motorového vozidla, došlo k nedovolenému zásahu do osobnostného práva žalobcov, konkrétne k zásahu do práva na súkromie ako jedného z čiastkových osobnostných práv fyzickej osoby, ktorému poskytuje ochranu § 11 občianskeho zákonníka. V dôsledku tejto tragickej udalosti u žalobcov došlo k nesmierne závažnej ujme, spočívajúcej v zmarení očakávaného rodinného života s milovanou dcérou a sestrou. Táto ujma spočíva aj v citovej strate, keď žalobcovia v dôsledku tragickej smrti blízkej osoby utrpeli citovú ujmu spočívajúcu v neprijemných pocitoch úzkosti, smútku, zúfalstva a šoku, spolu prežívaná radosť bola nahradená smútkom a starosťami. Nečakanou tragickou smrťou dcéry a sestry došlo k tak závažnému zásahu do práva na ochranu ich osobnosti, že žiadna z morálnych foriem zadosťučinenia podľa ustanovenia § 13 ods. 1 občianskeho zákonníka by v danom prípade nepostačovala k tomu, aby bola primerane vyvážená a zmiernená vzniknutá nemajetková ujma na strane žalobcov, ktorých právo na ochranu osobnosti bolo porušené týmto neoprávneným zásahom s neodstrániteľnými následkami. Vzhľadom na zákonné kritéria a konkrétne skutkové okolnosti a pomery posudzovaného prípadu pokladajú žalobcovia za primeranú náhradu im spôsobenej nemajetkovej ujmy sumu 50 000 euro u každého, ktorú si uplatnili u partnera žalovanej podaním zo dňa 30. 3. 2016 z povinného zmluvného poistenia zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla a vyzvali ho na úhradu v lehote 15 dní od doručenia výzvy. Oznámením zo dňa 31. 3. 2016 žalovanou poverená spoločnosť poisťné plnenie odmietla plniť, nakoľko podľa jej názoru, povinné zmluvné poistenie zodpovednosti za škodu sa nevzťahuje na nahradenie nemajetkovej ujmy podľa § 10 až 13 občianskeho zákonníka, keďže právo na náhradu takejto ujmy nie je kryté poistením podľa zákona o povinnom zmluvnom poistení.

3. Žalobcovia na preukázanie svojho nároku predložili, úmrtný list L. uznesenie 5 T o 25/2015 - 323, oznámenie žalovanej o postúpení vyporiadania nároku zo dňa 17. 10. 2014, uplatnenie nároku u žalovanej dňa 30. 3. 2016 a oznámenie žalovanej zo dňa 31. 3. 2016. Tiež navrhli výsluch žalobcov.

4. Žalovaná so žalobou nesúhlasila a žiadala ju zamietnuť. Uviedla, že zásadným problémom, ktorý je potrebné riešiť, je ustálenie právnej povahy nároku na náhradu nemajetkovej ujmy podľa § 13 ods. 2 v súbehu s ustanoveniami § 420 a nasledujúcich občianskeho zákonníka. V merite prejednávanvej veci poukázala na to, že uplatnenie nároku v zmysle ustanovenia § 13 ods. 2 občianskeho zákonníka logický a systematický nespadá pod úpravu náhrady škody, náhrada nemajetkovej ujmy v peniazoch predstavuje satisfakciu za utrpenú traumu a nie náhradu škody. Systém a vnútorná logika platného občianskeho práva činia medzi týmito pojmami zásadný rozdiel. Odlišnosť nemajetkovej ujmy podľa ustanovenia § 13 ods. 2 občianskeho zákonníka od škody podľa ustanovenia § 420 a nasledujúcich občianskeho zákonníka potvrdzuje tiež ustanovenie § 16 občianskeho zákonníka, podľa ktorého kto neoprávneným zásahom do práva na ochranu osobnosti spôsobí škodu, zodpovedá za ňu podľa ustanovení tohto zákona o zodpovednosti za škodu. Uvedený rozdiel nie je možné prekenuť. Nárok na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch nespadá pod nároky kryté poistením zodpovednosti za škodu podľa zákona o povinnom zmluvnom poistení, nakoľko tento nárok nespadá pod zodpovednosť poisteného za škodu podľa občianskeho zákonníka. Poukázala na stanovisko Najvyššieho súdu Slovenskej republiky prezentované v uznesení vo veci 8 Cdo 219/2016 zo dňa 15. mája 2017, v ktorom síce z procesných dôvodov bolo odmietnuté dovolanie jednej zo sporových strán, obsahuje však zásadné stanovisko, podľa ktorého podľa súčasne platnej právnej úpravy možno nemajetkovú ujmu za zásah do osobnostných práv usmrtením blízkej osoby uplatňovať len mimo rámec inštitútu zodpovednosti za škodu, to znamená podľa § 11 a nasledujúcich občianskeho zákonníka, a teda povinnosť poisťovne na plnenie z povinného zmluvného poistenia zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla sa nevzťahuje na právo na náhradu nemajetkovej ujmy vyplývajúcej

z ustanovenia § 13 ods. 2 občianskeho zákonníka. K obdobným záverom 3Cdo 301/2012. V tomto rozhodnutí dovolací súd nezistil dôvod na odlišný výklad § 4 ods. 2 písm. a) zákona číslo 381/2001 Z.z. ani po rozhodnutí súdneho dvora C - 22/12. Mal za to, že súdny dvor v rozsudku nevyložil, či v rámci posudzovanej vnútroštátnej právnej úpravy poistného krytia povinného zmluvného poistenia je zahrnutá aj náhrada nemajetkovej ujmy spôsobená blízkym osobám obeti usmrtených pri dopravnej nehode. Preto ani nijakým spôsobom nespochybnil závery doterajšej judikatúry aplikujúcej vnútroštátne právo, v zmysle ktorej takáto náhrada nemajetkovej ujmy nespadá do povinného zmluvného poistenia. Súdny dvor iba uviedol, ako by mala úprava tejto otázky vo vnútroštátnom práve v súlade s komunitárnou úpravou vyzeráť. Z § 4 ods. 2 písm. a) zákona číslo 381/2001 Z.z. vyplýva, že toto poistenie nepokrýva náhradu nemajetkovej ujmy, ale kryje iba škodu na zdraví, pričom škodu na zdraví a nároky spôsobené zásahom do osobnostných práv občiansky zákonník striktné u seba odlišuje, pričom v uvedenom rozsudku nebolo konštatované, žeby toto ustanovenie bolo v rozpore s niektorou zo smerníc upravujúcich poistenie zodpovednosti motorových vozidiel. Keďže slovenské právo neupravuje takúto náhradu nemajetkovej ujmy spôsobenej obetiam usmrtených pri dopravných nehodách v rámci zodpovednosti poisteného za škodu, nie je potrebné, aby tento nárok bol v zmysle rozsudku zahrnutý v poistnom krytí z povinného zmluvného poistenia.

5. Žalovaný k záverom Najvyššieho súdu uviedol, že z nich vyplýva, že povinné poistenie zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla má síce pokrývať aj náhradu nemajetkovej ujmy spôsobenej blízkym osobám obetí usmrtených pri dopravnej nehode, avšak len v tom prípade, ak jej náhradu na základe zodpovednosti poisteného za škodu upravuje vnútroštátne právo uplatniteľné v spore vo veci samej. Unijné právo nereguluje takzvaný primárny zodpovednostný vzťah medzi poisteným a poškodeným, ani rozsah sekundárneho vzťahu medzi poškodeným a poisťovateľom. Unijné právo nepochybne ponecháva právo určiť členskými štátmi, aká škoda bude krytá a v aké budú podmienky povinného poistenia zodpovednosti za škodu. Mimo harmonizácie právnych poriadkov členských štátov Európskej únie je teda v postavený spôsob a rozsah náhrady škody, ktoré upravuje národné zákonodarstvo v rámci svojej právomoci. Akoukoľvek odlišnou argumentáciou by bolo možné výkladom práva stanoviť, čo právo inak jednoznačne deklaruje. Vyššie uvedené argumenty práve z toho dôvodu poukazujú len na to, čo právo deklaruje, a to písomnou formou zverejnenou v Zbierke zákonov u oboch dotknutých právnych predpisov. Ak sú teda na rôznych fórach prezentované názory, že eurokonformným a extenzívnym výkladom je možné dospieť k záveru - nemajetková ujma a škoda sú synonymá - zakladá do budúca taký precedens, ktorého dosah si dnes možno ani nedokážeme v celom rozsahu uvedomiť. Ak zákon niečo nerieši a je daná spoločenská objednávka na vytvorenie náležitého obsahu, je úloha zákonodarného procesu potrebnú zmenu do nášho právneho systému členiť, a nie úlohou súdnej moci.

6. Súd vykonal dokazovanie predloženými listinami a výsluchom žalobcov a zistil tento skutkový stav:

7. Dcéra a sestra žalobcov L. zomrela dňa 20.7.2014 na následky zranení, ktoré utrpela ako účastníčka dopravnej nehody, ktorú spôsobila vodička motorového vozidla BMW 316l EČ: N. registrovaného vo Veľkej Británii. Vodička motorového vozidla E. bola uznaná vinnou z trestného činu usmrtenia rozsudkom Okresného súdu Michalovce č.k. 1T/2/2015-303 zo dňa 16.4.2015.

8. Žalovaný listom zo dňa 17.10.2014 oznámil právnenému zástupcovi žalobcov, že škodovú udalosť z dopravnej nehody zaevidovali. Korešpondenčným partnerom zodpovednostného poisťovateľa škodcu na prejednanie a vyporiadanie škodovej udalosti je spoločnosť AVUS International s.r.o., ktorej postúpili nároky na vybavenie. Ďalšie informácie o priebehu vybavovania poskytnie táto spoločnosť.

9. Spoločnosť AVUS International s.r.o. nárok žalobcov neuspokojila, preto jej zaslali predžalobnú výzvu, ktorou žiadali priznať náhradu nemajetkovej ujmy každému vo výške 100 000,00 Eur. Spoločnosť AVUS s.r.o. listom zo dňa 31.3.2016 oznámila, že nárok uplatnený žalobcami nie je nárokom definovaným v ustanoveniach týkajúcich sa náhrady škody podľa § 442-449 Občianskeho zákonníka a ani v ustanovení § 4 ods. 2 zák. č. 381/2001 Z.z. Z tohto dôvodu nemôže byť nárok na náhradu nemajetkovej ujmy žalobcom uhradený.

10. Žalobca A. vypovedal, že v deň nehody ich dcéry si s manželkou išli ľahnúť a asi o dve hodiny ich zobudil telefón, kde im manželkinho brata syn oznámil, že dievčatá havarovali. Ihneď išli na miesto nehody a vytiahol mŕtvu dcéru z auta. Nevie ani opísať, ako sa cítil, pretože ako sa môže rodič cítiť, keď

vidí mŕtve dieťa. Dcéra mala 15-16 rokov, ešte nebola dospelá. Štyri roky nezhasla sviečka na jej hrobe, štyri roky tam chodia a stále to bolí. Okrem zomrelej dcéry majú ešte štyri. O deti sa staral ako každý rodič, aj keď sa s manželkou rozviedli. Prispieval im však na všetko a všetko im nechal. S manželkou znovu žijú v spoločnej domácnosti. Aj v čase smrti dcéry žili všetci spolu. Ak by mu bola vyplatená aj miliarda, aj to je málo, pretože dcéru mu už nikto nevráti.

11. Žalobkyňa E. vypovedala, že keď si ľahli, asi okolo pol dvanástej sa zobudila, pravdepodobne vtedy, keď dcéra zomrela. Na to zazvonil telefón a chlapci volali, že dievčatá havarovali. Cesta do Pozdišoviec sa zdala nekonečne dlhá a uvidela sanitky. Nevedela, či dcéra zomrela alebo čo sa s ňou stalo. Videla lekára, ale nebola schopná vnímať, čo sa deje a hľadala dcéru. Manžel vyťahol dcéru z auta a dal ju na zem, ruky mala ešte teplé. Nevnímala kto tam bol, čo sa okolo deje a policajt povedal, že je pravda, že je mŕtva. Keď dcéru odviezla sanitka, dostala žalúdočný krč a nič nevnímala. Išli do nemocnice na chirurgiu za druhou dcérou, ale L. už bola v márnici. Ešte stále nechápala, že dcéra zomrela. 10 rokov s ňou chodievali na dialýzu a všetko s ňou prežívala. Nebohá dcéra nikomu nič nepovedala, že ju niečo bolí, ani lekárovi, zverovala sa iba jej. Následne ochorela aj druhá dcéra a obe chodili na dialýzu. S druhou dcérou chodievala nebohá L. von, na zábavu, a keď sa vrátili, všetko jej povedali. Cíti sa stále rovnako, ako predtým, má veľkú dieru v srdci a nikto ju nezapláta.

12. Žalobkyňa R. vypovedala, že je slobodná, deti nemá. Má priateľa. Bola účastníčkou dopravnej nehody, pri ktorej jej sestra L. zomrela. Z nehody si takmer nič nepamätá. Išli na tanečnú zábavu do Vojčíc a vracali sa domov, toto si pamätá. Nevedela, že sestra pri nehode zomrela, pretože mama jej klamala, že je v nemocnici. Až keď sa sama po liečení vrátila z nemocnice, vtedy jej mama povedala, že sestra zomrela. So sestrou boli stále spolu, spolu aj spali, chodili na nákupy a všetko o sebe vedeli. Strata sestry je veľká bolesť. Ako keby vypadlo z nej niečo, ako keby stratila dušu, srdce a požadovaná suma náhrady je ešte málo, ale nenahradí ani tú bolesť čo cíti ani nič.

13. Po vykonanom dokazovaní súd vec právne posúdil takto:

Podľa § 4 ods. 2 zák. č. 381/2001 Z.z. poistený má z poistenia zodpovednosti právo, aby poisťovateľ za neho nahradil poškodenému uplatnené preukázané nároky na náhradu

- a) škody na zdraví a nákladov pri usmrtení,
- b) škody vzniknutej poškodením, zničením, odcudzením alebo stratou vecí,
- c) účelne vynaložených nákladov spojených s právnym zastúpením pri uplatňovaní nárokov podľa písmen a), b) a d), ak poisťovateľ nesplnil povinnosti uvedené v § 11 ods. 6 písm. a) alebo písm. b) alebo poisťovateľ neoprávnene odmietol poskytnúť poistné plnenie, alebo neoprávnene krátil poskytnuté poistné plnenie,
- d) ušlého zisku.

Podľa § 15 ods. 1 zák. č. 381/2001 Z.z. náhradu škody uhrádza poisťovateľ poškodenému. Poškodený je oprávnený uplatniť svoj nárok na náhradu škody priamo proti poisťovateľovi a je povinný tento nárok preukázať.

Podľa § 11 Občianskeho zákonníka fyzická osoba má právo na ochranu svojej osobnosti, najmä života a zdravia, občianskej cti a ľudskej dôstojnosti ako aj súkromia, svojho mena a prejavov osobnej povahy.

Podľa § 13 ods. 2,3 Občianskeho zákonníka, pokiaľ by sa nezdalo postačujúce zadostučinenie podľa ods. 1 najmä preto, že bola v značnej miere znížená dôstojnosť fyzickej osoby, alebo jeho vážnosť v spoločnosti, má fyzická osoba tiež právo na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch. Výšku náhrady určí súd s prihliadnutím na závažnosť vzniknutej ujmy a na okolnosti, za ktorých k porušeniu práva došlo.

Podľa článku 3 Smernice EP a Rady č. 2009/103/ES každý členský štát prijme v súlade s článkom 5 Smernice všetky vhodné opatrenia, aby zabezpečil, že zodpovednosť za škodu spôsobenú prevádzkou vozidla je pokrytá poistením, pričom poistenie povinne pokrýva škodu na majetku a ujmy na zdraví.

14. V konaní nebolo sporné, že dcéra žalobcov v 1. a 2. rade zomrela pri dopravnej nehode dňa 20.7.2014. Nebolo sporné ani to, že v prípade zahraničného motorového vozidla, ktoré spôsobí

nehodu na území Slovenskej republiky, náhradu škody poskytuje žalovaná. Spornou bola otázka, či náhrada nemajetkovej ujmy uplatňovaná v tomto konaní môže byť hradená zo zmluvného poistenia zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla, a teda či je žalovaná vecne pasívne legitimovaná v konaní. Táto otázka bola opakovane vyriešená v rámci rozhodovacej činnosti odvolacích súdov so záverom, že v rámci náhrady škody podľa § 4 ods. 2 písm. a) zák. č. 381/2001 Z.z. prichádza do úvahy aj náhrada nemajetkovej ujmy pozostalým po obeti dopravnej nehody. Tento právny názor vychádza z rozhodnutia Súdneho dvora EÚ v právnej veci C - 22/12 zo dňa 24.10.2013, podľa ktorého „Článok 3 ods. 1 smernice Rady 72/166/EHS z 24. apríla 1972 o aproximácii právnych predpisov členských štátov týkajúcich sa poistenia zodpovednosti za škodu spôsobenú motorovými vozidlami a kontroly plnenia povinnosti poistenia tejto zodpovednosti, článok 1 ods. 1 a 2 druhej smernice Rady 84/5/EHS z 30. decembra 1983 o aproximácii právnych predpisov členských štátov týkajúcich sa poistenia zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorových vozidiel, zmenenej a doplnenej smernicou Európskeho parlamentu a Rady 2005/14/ES z 11. mája 2005, a článok 1 prvý odsek tretej smernice Rady 90/232/EHS zo 14. mája 1990 o aproximácii právnych predpisov členských štátov týkajúcich sa poistenia zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorových vozidiel sa majú vykladať v tom zmysle, že povinné poistenie zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla má pokrývať aj náhradu nemajetkovej ujmy spôsobenej blízkym osobám obetí usmrtených pri dopravnej nehode, ak jej náhradu na základe zodpovednosti poisteného za škodu upravuje vnútroštátne právo uplatniteľné v spore vo veci samej.“

15.Zostalo preto vyriešiť otázku základu nároku na nemajetkovú ujmu a výšku nemajetkovej ujmy. Hmotnoprávnymi predpokladmi pre priznanie nemajetkovej ujmy spôsobenej neoprávneným zásahom do osobnosti fyzickej osoby je existencia zásahu, protiprávnosť zásahu a príčinná súvislosť medzi zásahom a protiprávnosťou tohto zásahu. Podľa ustálenej judikatúry v prípade smrti fyzickej osoby spôsobenej protiprávnym zásahom ide o zásah do práva na súkromný a rodinný život fyzickej osoby a nie je potrebné preukazovať splnenie podmienok pre priznanie nemajetkovej ujmy predpokladané v ustanovení § 13 ods. 2 Občianskeho zákonníka. V prejednávanej veci je zrejmé, že k takémuto zásahu došlo, pretože dcéra žalobcov zomrela pri dopravnej nehode, ktorú spôsobila vodička E. ktorá bola uznaná vinnou z trestného činu usmrtenia vo vzťahu k L.. Táto skutočnosť v konaní nebola sporná. Je preto zrejmé, že následkom protiprávneho konania vodičky bola smrť dcéry žalobcov. Tým objektívne došlo k zásahu do práva žalobcov na súkromný a rodinný život. Právo na súkromný a rodinný život zahŕňa aj právo fyzickej osoby udržiavať vzťahy s príslušníkmi svojej rodiny a žalobcovia pre smrť dcéry o toto právo prišli. Aj keď žalovaná do osobnostných práv žalobcov nijako nezasiahla, jej zodpovednosť vyplýva priamo zo zákona, pretože za poisteného (či už vodiča alebo prevádzkovateľa) je povinná hradiť škodu, ktorá pri prevádzke motorového vozidla vznikla. V takom prípade má poškodený právo domáhať sa nárokov priamo proti poisťovni, v súdnej veci proti Slovenskej kancelárii poisťovateľov (§ 24 ods. 2, 3 zák. č. 381/2001 Z.z.).

16.Pokiaľ ide o výšku priznanej nemajetkovej ujmy, súd vychádzal zo súdnej praxe, okolnosti prípadu a závažnosti vzniknutej ujmy. Judikatúra ustálila, že v prípade smrti blízkej osoby iba morálna satisfakcia nepostačuje a preto má oprávnená osoba právo na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch. Smrť blízkej osoby však nie je vyčísliteľná v peniazoch a za smrť neexistuje ekvivalentná náhrada. Nemajetková ujma predstavuje iba určitú formu zadosťučinenia, ktorej úlohou je zmierniť následky straty, akou je v prípade žalobcov strata dcéry a závisí od úvahy súdu v zmysle ustanovenia § 13 ods. 3 Občianskeho zákonníka. Napríklad podľa rozhodnutia NS SR 3Cdo 228/2012 bola za smrť otca a manžela priznaná náhrada 23 000,00 Eur, podľa rozhodnutia NS SR 4 Cdo 139/2011 za smrť dieťaťa priznaná náhrada po 15 000,00 Eur, Vrchní súd v Praze 1 Co 161/2012 za smrť dieťaťa priznal 300 000,00 Kč. KS Košice v rozhodnutí 3 Co/12/2017 priznal náhradu 25 000,00 Eur rodičom za smrť dieťaťa pri dopravnej nehode.

17.Je nepochybné, že pre rodičov strata dieťaťa v akomkoľvek veku je utrpením, ktoré je ťažko ohodnotiť. Ide o individuálne prežívanie straty, ktorá patrí medzi najhoršie v živote a súd na túto okolnosť pri určení výšky náhrady prihliadal. Súd vzal do úvahy, že dcéra žalobcov zomrela v mladom veku 29 rokov a mala život pred sebou. Žalobcovia ako rodičia preto dôvodne očakávali, že sa z dcéry budú ešte dlho tešiť. Smrťou o tieto očakávania prišli. Súd prihliadol aj na to, že nebohá dcéra žalobcov bola dlhodobo chorá, rodičia sa jej venovali intenzívnejšie po každej stránke a preto boli na osobu nebohej dcéry aj viac fixovaní. Prihliadol však aj na to, že nešlo o jediné dieťa rodičov, neboli na neho odkázaní pomocou a výživou, preto jej smrť závažnejším spôsobom nezasiahla ekonomickú a sociálnu integritu

rodičov. Súd preto aj s prihliadnutím na rozhodovacia prax súdov priznal každému z rodičov po 20 000,00 Eur a vo zvyšku žalobu zamietol.

18. Žalobkyni v 3. rade ako sestre poškodenej súd priznal náhradu nemajetkovej ujmy v sume 7000,00 Eur a vo zvyšku nárok zamietol. Žalobkyňa výšku svojho nároku osobitným spôsobom nezdôvodnila ani neuviedla dôvody, ktoré by nárok vo výške 50 000,00 Eur odôvodňovali. Súd pri priznaní náhrady v jej prípade vychádzal z toho, že aj keď je sestra blízkou osobou, strata sestry sa nemôže z hľadiska intenzity bolesti rovnať strate rodičov. Žalobcovia zhodne (teda aj rodičia aj sestra) svoj nárok odôvodňovali pocitmi úzkosti a smútku, zúfalosti a šoku, čo je v prípade náhlej straty blízkej osoby pochopiteľné. Súd je však toho názoru, že pokiaľ nárok žalobcov nie je individuálne odôvodnený, nezohľadňuje príbuzenský pomer k poškodenej osobe a individuálne zdôvodnenie prežívania straty blízkeho človeka, nie je namieste rovnaká náhrada u každého z oprávnených osôb. Súd priznal rodičom poškodenej L. po 20 000,00 Eur z dôvodov vyššie uvedených, preto u žalobkyne ako sestry poškodenej za primeranú náhradu považoval sumu 7000,00 Eur.

18. O trovách konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP tak, že ich priznal žalobcom ako stranám plne úspešným v konaní. Základom pre výpočet trov konania bude prisúdená istina. O výške trov konania rozhodne vyšší súdny úradník samostatným uznesením po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej podľa ustanovenia § 262 ods. 2 CSP.

Poučenie:

Proti rozsudku je prípustné odvolanie do 15 dní od jeho doručenia na tunajšom súde.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania podľa § 127 CSP uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody podľa § 365) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Ak povinnosť uložená v tomto rozhodnutí nebude splnená, môže sa oprávnená osoba svojho nároku domáhať návrhom na vykonanie exekúcie.

Podľa § 127 ods. 1 CSP ak zákon na podanie nevyžaduje osobitné náležitosti, v podaní sa uvedie,

- a) ktorému súdu je určené,
- b) kto ho robí,
- c) ktorej veci sa týka,
- d) čo sa ním sleduje a
- e) podpis.

Podľa § 127 ods. 2 CSP ak ide o podanie urobené v prebiehajúcim konaní, náležitosťou podania je aj uvedenie spisovej značky tohto konania.

Podľa § 365 ods. 1 CSP odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 365 ods. 2 CSP odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa § 365 ods. 3 CSP odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.